

בשעלו שנים ויצאו למול אחד, מקבלים אותו בין שניות. שנים יורדים לשלה (למה) הם שנים, אחד מהם הוא שדה מפוחים קדושים, מהbeer נזאת יושבים (שנים יושבים) המושב שהגבאים (בנוי) יונקים מהם. אחד ביניהם הוא חבור של הפל, והוא נוטל מהפל. אורה באר קדושה עומדת מתחםם, שדה מפוחים והקדושים היא. מהbeer היה נשים נקיים הערדים שראה משה במדבר, מהbeer זאת נשקו העדרים שברר יעקב פאשר ברר אותם לתוכן חלקו כל אותן מרכבות וכל אותן בעלי הפנים.

שלשה עומדים רוכצים על הבאר הזאת. באר זו מתחמלה מהם, ונקרעת אדני, על זה כתוב (דברים ט) אדני אלהים אטה החלה וגו. וכתווב (דניאל ט) והאר פניך על מקדש השם למען אדני, אדון כל הארץ, זה שכתוב (יחוש ג) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. בה גנו מ庫ר קדוש שנובע בה פמיד, ומלאו אותה, שוקרא ה' צבאות. ברוך הוא לעולם ועל עולם עולם.

ולבנה מדין שבע בנות ותבנה ותדלנה וגוי. אמר רבי יהודה, אם באר זו שהיה באר יעקב, היה כתוב בה (בראשית ט) ונאספו שמה כל העדרים וגליו וגוי. וכן בנות יתרו לא הצרכו את זה, אלא ותבנה ותדלנה, בלי טرح אחר.

אמר רבי חייא, יעקב היה אורה מן הבאר, שהרי בתוב, בשמתנכסים שם כל העדרים, והшибו את האבן. וביעקב לא כתוב וישב את האבן, שהרי לא האטרך אחר כה, שהרי בתחילת המים לא היה עולם. בין שבא יעקב, על המים אליו, ומשה

בד סליקו תרין, ונפקו לקדמות חד, מקבלין ליה בין תרין דרועין. תרין נהתי לתלתא (נא לתלתא) תרין איןון, חד מיניהו מקלא דתפוחין קדיישין אליו בירא יתבי (תרין יתבי) מותבא דنبيאי (פ"א בנו) ינקין בהר. חד בינייהו, חברא אליו דכלא, אליו נטיל מכלא (זרע ג ע"א) בהוא בירא קדיישא, קאים תחומייהו, מקלא דתפוחין (קדיש) אליו מהאי בירא אתשקיין עדרייא, דרעי משה במדברא, מהאי בירא אתשקיין עדרייא דבריר יעקב بد ביריד לוין לגו חולקיה כל איןון רתיכין, כל איןון מארי דגדפיין.

תלהת קיימין רביעין על האי בירא. האי בירא מניהו אתמל. אדני אתקרי, על דא כתיב, (דברים ג) אדני יהוה אתה החולות וגוי. ובכתוב (דניאל ט) והאר פניך על מקדש השם למען אדני, אדון כל הארץ, הדא הוא דכתיב, (יהושע ג) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. ביה גנייז חד מקורא קדיישא, דنبيיע ביה פדר, ואמלי ליה, יי' צבאות אكري. ביריך הוא לעולם ולעולם עולם. (ע"ב)

ולבנה מדין שבע בנות ותבנה ותדלנה וגוי. אמר רבי יהודה, اي בירא דא, اي בירא דיעקב, הא כתיב ביה, (בראשית כ"ט) ונאספו שמה כל העדרים וגליו וגוי. והכא בנות יתרו לא אctrיכו להאי. אלא ותבנה ותדלנה בלא טורח אחרא.

אמר רבי חייא, יעקב אעדיה לה מן בירא, דהא כתיב, بد מתפנשי תפנן כל עדרייא, והשביבו את האבן. וביעקב, לא כתיב וישב את האבן, דהא לא אctrיך לברך פן, דהא האטרך אחר כה, שהרי בתחילת המים לא היה עולם. בין שבא יעקב, על המים אליו, ומשה